

noha egy kommunista és provinciális országban él, ezzel az eszközzel meghatározó európai intellektuális figura maradhat. Namost ez a Vasárnap Zsuzsi cicuska még ott tévedett 1964-ben vagy 65-ben, mikor ezt írta, hogy ez nem csak ennyi, ezt Lukács pontosan ismerte fel még fiatalkorában, hogy a magyar nyelv tökélyen alkalmatlan a filozófiára. Hósi énekekre és disznó nőtátra széleskörben alkalmas, de a fennebb gondolatra alkalmatlan – mondja a professzor, teoretikus, hörpöl calvadosából és lehamuzza szivarját a nyakendőjére. (tanítvány #1): Sznobok és parasztok? A sznob parasztok országa lettünk ... persze, hogy nem úgy értem, nem földműves, az teljesen rendben van: tahó, ahogy mondom: tahó – bunkó, Muca. ... *stedycam továbblibben* 6. (üresfejű aranyifjú később beváltható szexiség-pontokat gyűjt egy leánykórusba ojtott dicsőséges vörös asszonybrigádban): *In Zebra Room of El Morocco*, már el is felejtettem, hogy 50hanyadik utca, Midtown, ez a lényeg, és jött a rovatvezetőm a *Village Voice* karácsony-hanukkai partyján, mikor a Madonna *Justify My Love* klippjéből a transzvesztiták adták a műsort, és megjött a kis barátja vagy férje Párizsból, a *Libération* sriblere volt, hát azt a találkozást és szerelmi jelenetet, majdnem megbaszta a bárpulton. (vörös asszony, korábbi *red diaper baby*): És ez nem az, mikor rájuk támadt egy kül-tokiói rokokómániás hímszobrász? Fals-rokokó kastélyban tartották a divatbemutatót ... te nem jut eszembe, de extrém ... nagyon tehetséges, baromi jó zenére vonultak, és négy olajostestű, izmos férfi hozta a gyaloghintót ... nem teljesen, de alig ... és ült egy gyaloghintón, de inkább egy vállravett ágy volt ... aranyozott, igen ... és egy olyan tizenhét-húsz év körüli lány ült rajta, csak aranyozott gyöngyök, de rengeteg, volt rajta, néha kivillant a mellbimbója ... nem, kis melle volt ... de valami elképesztő szépség, ahogy ott jöttek erre az elektronikus ... nem tucc-tucc, kimondottan dögös, igen ... óegyiptomi hercegnő, vagy a maharadza leánya, inka királyné ... ja, és utána mondták, hogy cigány, vagyimi, roma (üresfejű aranyifjú): Nahát ezzel kapcsolatban jegyezte meg Tom Wolfe egy helyen, hogy *So you're going to start a revolution from a Park Avenue apartment!* A híres karmester, az *egregio maestro* Leonard Bernstein partyján, ami szociológiai nonszensz. ... *stedycam továbblibben* 7. (visszatérés a Fekete Párducok csoportjához, akik még mindig nem tudnak feloldódni) Halál rájuk (mondta Huey). Azért csak fontosak számunkra (mondta LeRoi). Hasznos hülyék (mondta Rap). A hülyék ti vagytok, mi

pedig a fiatalabbak, éhesebbek, kíméletlenebbek. Huey-val értek egyet: halál rájuk. El fogjuk lopni ezt az országot, a maga teljességében. És a saját szarukba verem majd bele az orrukot, mint a kutyaéknak (mondta Stokely).

(váravárt) *Az újság épületéből NÉRÓKA és MR BENEDICT a tér felé tart. Times Sq. Három lépés. Színpompa, fényorgia, délelőtti neon világít a napba, crispy hideg, NYC @ it's best. Akárha egy Busby Berkeley- vagy Vincente Minelli-musical épített díszletében lennének. A háttér változik olykor, jelezve.*

NÉRÓKA ■ Én.
 BENEDICT (bután néz) ■ ???
 NÉRÓKA ■ Én. Nekem.
 BENEDICT (élénkülő kíváncsisággal) ■ ???
 NÉRÓKA ■ Énnekem az...
 BENEDICT (megbökken) ■ ???
 NÉRÓKA ■ Énnekem az kell...
 BENEDICT (tamáskodva) ■ ???
 NÉRÓKA ■ Énnekem olyan kell...
 BENEDICT (döbben) ■ ???
 NÉRÓKA ■ Nem fogom csak tétlenül nézni a fű növesét, csak bámulni, hogyan telik a kurva idő!!!
 BENEDICT ■ Elindulni, az nehéz.
 NÉRÓKA ■ Bárhonnán elindulhat az ember.
 BENEDICT ■ De el kell határozni...
 NÉRÓKA ■ Persze, persze.
 BENEDICT ■ Hullaház a lelkünk, tetemnéző.
 NÉRÓKA ■ A múltat végképp eltöröljük. Én! Magam! Én. Én. Én. Én. Én.
 BENEDICT ■ Ez Gombrowicz. De ő jobban mondja.

Már a Garment District vetül mögöttük, textilszagú tengeri szél libben orrukba, kifelé jönnek a felbőkarcoló-dzsungelből. Menetelnek (helybenjárnak), mint a sivatagban. Háttérük most egy zsinagógabelső, keresztbefutó cirillbetűs felirattal: Mü bátyim Mesájában szicsasz!

NÉRÓKA ■ Hogy mozogjunk?
 BENEDICT ■ Hogy rugalmasak legyünk.
 NÉRÓKA ■ Lazák.
 BENEDICT ■ Könnyedek.
 NÉRÓKA ■ Lazák.
 BENEDICT ■ Hogy felmelegedjünk.
 NÉRÓKA ■ Megnyugodjunk.
 BENEDICT ■ Rajta.
 NÉRÓKA ■ Én. Nekem. Én. Nekem.
 BENEDICT ■ ???
 NÉRÓKA ■ Nekem. Én. Belőlem. Általam. Belém. Nekem. Én.
 BENEDICT ■ ???
 NÉRÓKA ■ Célom: hősipkás csúcs. Utam: gyémántösvény. Én.
 BENEDICT ■ ???
 NÉRÓKA ■ Létező: egyedüli: én. Mágnes: egyetlen: nekem.
 BENEDICT ■ ???
 NÉRÓKA ■ The money & the glamour!

Már a 23. Street jár mögöttük, jobbra tőlük a Chelsea Hotel, mellette a Squat Theaterre utaló felirat, emlékeztetpolitikai objektumként magas reminiscencia-kvócienssel.

NÉRÓKA ■ Én. Én. Én. Én. Nem Gombrowicz.
 BENEDICT ■ ???
 NÉRÓKA ■ Pillepalack, pehelysüti, marshmellow, leszárom: én!
 BENEDICT (*végre megszólal*) ■ No igen.
 NÉRÓKA ■ *El camino real*. Királyi út. Én utam!
 BENEDICT ■ Nemde biztos? Talán? Biztos? Mivégre?
 NÉRÓKA ■ Bankár, szakértő, harcostárs, beosztott, fejbőlintó, jános. Én!
 BENEDICT ■ Hogyne, nade, miért nem?
 NÉRÓKA ■ Nekem szolgál, nekem dolgoz, gazda, gazda, basaparaszt. Én. Nekem.
 BENEDICT (*megint szótlán, szomorú*) ■ ???
 NÉRÓKA ■ Isten, király, szakrális: én.
 BENEDICT ■ Egy személyes isten kvakvakvaka fehér szakállal ... ?
 NÉRÓKA ■ Szeret és uralg! Óvé. Minden. Hatalom. Javak. Eloszt. Redisztributor. Én.

NÉRÓKA egy Frank's Famous Pizza előtt megáll. (Eddig is helybenjárt)

NÉRÓKA ■ Egy slice? Extra esztragonnal? Heh?

BENEDICT bólint.

NÉRÓKA ■ Pizza jó, kár, hogy olasz, kéne saját: töki pompos.
 BENEDICT ■ ???
 NÉRÓKA ■ Nekem szolgáló szereti, ha sajátja saját. Illúzió, de megszépít. Én.
 BENEDICT ■ ???
 NÉRÓKA ■ Nekem!
 BENEDICT ■ Hová? Tovább?
 NÉRÓKA ■ Hősipkás csúcs, gyémántút, kemény csaták, győzők, én. Magannak győzők. Nekem. Bársonypercek, szikrázó fény. Enyém. Acélos

sikértartalmú búza. Csúcsrajáró martinkemence. Termékeny asszony, bőséges gyermekáldás. Nekem. Én.
 BENEDICT ■ Mihez mindezt? Távoli cél? Nagyralátó, nemes?
 NÉRÓKA ■ Én. Nekem. Nekem. Én. Énnekem. Nekembele.
 BENEDICT ■ Minek? Mire jó?
 NÉRÓKA ■ Én. Nem mondom többször! Én. Én.

A Mulberry St-en a Del Monte kávéházba beülnek, NÉRÓKA zsebéből vastag köteg feltekert zöldhasút vesz elő, befőttés gumi tartja össze.

NÉRÓKA ■ Kávé? Kávé. Cappuccino.
 BENEDICT ■ Az jó.
 NÉRÓKA ■ Cappuccino jó. Jól csinálják itt. Kell hogy otthon is jól csinálják.
 BENEDICT ■ Kell.
 NÉRÓKA ■ Sok kínai. Jönnek föl. Olaszok mondják: halszagúak. *Fishy smellin'*. Amúgyis: *fishy*. Jó sok ember, sok hatalom.
 BENEDICT ■ Diktatúra.
 NÉRÓKA ■ Sok hatalom.
 BENEDICT ■ Tiltott város.
 NÉRÓKA ■ Még több hatalom. Én.
 BENEDICT ■ CsászárMaoIstenKirály?
 NÉRÓKA ■ Én. Nekem!
 BENEDICT ■ Mintha színházban.
 NÉRÓKA ■ Cirkuszban.
 BENEDICT ■ Orfeumban.
 NÉRÓKA ■ Cirkuszban. Felfalom. Gyermekeim.

A Mott St-en járnak. Zeneiskolai gyakorlóterem mellett baladnak el, megmegcsusszanó hegedűfutatok kísérik lépteiket.

BENEDICT ■ Dim sum?
 NÉRÓKA ■ Én? Soha. Halízű. Furcsafűszer. Hagyományörző kolbász: igen. Dim sum, artpunk: nem.
 BENEDICT ■ Pedig artpunk. Nemmesseze Bowery, CBGB. Patti. Blondie.
 NÉRÓKA ■ Szőke: jó. Barna: jobb. Én. Nekem.
 BENEDICT ■ Megyünk tovább? Hídirányba?
 NÉRÓKA ■ Én. Nekem. Bele. Megyünk. Tavalyévi változás értelme, akarat és képzet. Magnós Miska mágnás lesz. Nekem mameluk. Bizonyos aladár.
 BENEDICT ■ Aki nem haladár.
 NÉRÓKA ■ Az emberi számításokkal együtt járó tévedések...
 BENEDICT ■ Az East River...
 NÉRÓKA ■ Azt álmodtam, boldog vagyok.
 BENEDICT ■ A nap egy percig csillog, aztán ismét az éjszaka következik.
 NÉRÓKA (*csudálkozva*) ■ ???

A hídnál NÉRÓKA megáll. Gyanakodva kémleli a kétszintes hidat és a túlpartot. Beledobja keménykalapját (cobbler hat) a vízbe. MR BENEDICT látva ezt ugyanígy cselekszik.

BENEDICT ■ Nem megyünk át?
 NÉRÓKA ■ Nem megyünk át! No pedestrian crossing. No PED XING.
 BENEDICT ■ Dehát... Eddig... Arról...

REVOLUTION ON OFF

NÉRÓKA ■ Nem megyünk át. De ők sem törnek át! No passaran! Soha. Nekem. Én.
 BENEDICT ■ ...akkor...?
 NÉRÓKA ■ Nem.
 BENEDICT ■ Maratoniak is átfutnak rajta...
 NÉRÓKA ■ 110 gát sok nekem, nemhogy maraton. Nem. Nekem. Én.
 BENEDICT ■ ???
 NÉRÓKA ■ Nekem. Nem megyünk át. Én. A másik oldalon a zsidók laknak.
 BENEDICT (*magában*) ■ What a prick. (*bangosan*) Go fuck you! (*indul*)

NÉRÓKA és BENEDICT a jelenet kezdete óta nem mozdult. Fedetlen fövel szemeznek az emberiséggel. NÉRÓKA idülten vigyorog, BENEDICT arca plébpofa. BENEDICT otthagya NÉRÓKÁt.

(borngyula) Harsan a tavasz. Kőrös-, vagy gyertyánrügyek bimbózása, vékonylevegőjú verőfény. Seurat. Két ecetfa. Naná, hogy majd pirulnak. A kis erkély egy négyzetméterre ugrik ki az udvar fölé a konyhából, ötödik, mada-rak ordítanak, szembe-erkély, szembegang, repülők, chamtrail, megfordulva átlátni a szobákon, a park, a sziget, a nagy folyó, távolban hegyek, kőbánya, ökológiai lábnyom, erdő, savas eső. Visszafordulva cserepek, kémények, tévé-antennák, öt ház ez az udvar, vagy inkább hat? Fehér, piszkosfehér, világos-szürke, sötétszürke, távolabbi túlnan: rózsaszín. Vagy puncsvörös. Gagyí Bauhaus. Befalazott konvektorlyuk, a falazógipsz világosabb a vakolatnál, nincs is síkban, domborzatok-vizek, megbokrosodhatott a spakni. Légh kondicionáló (LG – Made in Korea). Lepillantva lassú macskák. Felső gang felett üvegterő. Száritókötél, gyerekbicikli, roller. Régi fa-, és új plasztikredőnyök. Estelőtti napfény, újhöld. Nem török, skandináv. A hús miatt. Megszakadt a villám-hárító vezetéke. Bejárati ajtók előtt betörésbiztos vasrácskapu elzett-zárakkal. Záránia, kulcskérdés. A növényi ágvégzódések pointilizmusa, de erről már esett szó. Polgári tetők. Zöld, műanyag locsolókanna. Pattogzó zománc az erkélykorláton. Az alkonyi felhő komplementer a puncsszínű házzal, lassú szél mozgatja dél felé, mert itt, a Duna fölött mindig mozog egy kis szél. Távoli, érthetetlen női hangok, madárfütty, alighanem feketerígó. Félrehúzott vászonfüggöny a lőrésben, alatta valami zöld dolog, talán plüsskrokodil. Már két helyen villant gyújtottak, simogatja a tejüveget. Ha fekete-fehér lenne, lehetne Orson Welles 1964-es Zágrábja. Fent egy Frankfurt-Budapest súlylyed a szuperszóniából. A szemközi ház tetőmosókonyháját szürkére festett vasajtó választja el a külvilágtól, ablakán a szellőzőrács rozsdál. Egy helyen megbomlott a vakolat, kilátszik a póre téglá, és a nő rózsaszínben, kezében a két cekkerrel csak áll a folyosón. Horn Gyula gangjára néz a nő, szőke haja festett, kiugró járomcsontja, erős álla, hosszú feje, ciklámenszín harisnyája és a Pantone-skálán ettől eggyel jobbra álló színű cipője, kolorisztikailag paszszoló kiskosztümje volt, a rüzs nem látszott tizenöt méterről, de az nagyon is, hogy színezgetés a mindene, nem sajnálja az időt és energiát, találjanak a dolgok, állt a gangon, mozdulatlan, mindkét kezében cekker, az kicsit lehúzza a vállát, ettől csapottabbnak tűntek a sőtartók, és Horn Gyula irányába bámul, pontosabban Horn Gyula régi lakásának irányába, mereven tartja a szatyrokat, és vár. Bizakodva vár.

Csepreginek, aki szemből figyelte őt, erről a frankfurti kurva jutott az eszébe. Az is délután volt, igaz, nyáron, aztán a biborszín estébe nyúlt. Még a bipoláris és nukleáris terrorregyensúllyal balanszírozott világban éltünk, átjárhatatlan határok között, melyet Csepregi, eseti jelleggel ugyan, de átjárt. Majna-Frankfurtban vett nyelvecskéket, menekült Budapestről, csak magán-életi készítéseit voltak ezúttal, már Gorbacsov fejfoltját csudálta a világ, Alexandernél lakott a Bahnhofsviertel egyik bérleményében a Taunus Strassén, nem messze a Jürgen Ponto Platztól, körötte mindenhol kuplerájok telipirosra festett ablakokkal. Alexander Thomas Bernhardtól diplomázott épp, politikailag Realo, kulturálisan Sponti volt, a *Pflasterstrand* alkalmi kritika. A tárgydelutánon nem volt otthon. Csepregi a konyhába fáradt, ahol a háztömb közös belső udvarára nyíló ablak tárva-nyitva, szelektív kukák a mélyben, kerékpárok, babakocsik, dúsan lombodzó hársfák. Germán július. Sréhen a sarokház másik oldalra eső harmadik emelete pont a konyha magasságába esett. Csepregi kivett egy kis maradék francia kéksajtot a hűtőből, vágott a barnakenyérből, volt szőlő az asztalon és olcsó olasz vörösbort. Töltött egy pohárral, vágott egy szeletet, nyesett a sajtból, leült a kerek asztalhoz és bámult az udvar irányába. Először a tükörből látta meg. A nő a tükörből nézte, ahogy a kerek asztalnál ült és kéksajtot evett szőlővel, pohár

borral, barnakenyérrel. Micsoda kis kócos punk, micsoda Neue Wellé-s *oldie* öltözet. Régi ing, az előbb, mikor a hűtőhöz lépett, csónadrágot láttam rajta és egy kitaposott, ósdinak ható Budapesti cipőt. Egyedül eszik, talán sajtot. Biztos készül valahová. Elég magas. Elég jóképű. Hová készülhet? Palais Schaumburg-koncertre talán. Mindegy, hétre kész kell lenni, kiállni a bejárat elé a lépcsőházba, péntek esti tömeg, sörrel a kézben jönnek, némelyik ordít, a másik böfög, Schnell Imbissből hozzák a szájukban a fehérkolbász-szagot, németek, törökök, jugoszlávok. Turisták is. Ha jó éjem lesz, tíz-tizenkettővel is baszhatok ma, nem rossz pénz ötven márkájával számolva. Csepregi azt nézte, ahogy a nő az erős járomcsontját alapozozza. „Hegyi levegő”, szokták a sminkesek az ilyesmire mondani. Szőkésbarna, némileg melírozott, sütővassal kezeli, aztán piros hajpántot tesz fel, tisztára, mint a Farrah Fawcett-Major a *Charlie angyalaiban*, aki elhiszi magáról, hogy ő a legjobb bringa a triázból, pedig nem, mert a Jocelyn Smith a legjobb bringa a triázból. Rázza magát hajsütés közben, táncol a tükörnek. Egyidősek lehetünk, ez a kis díszhalnyi punk is huszonöt körül lehet. Nézd engem. Még nem vette észre, hogy én is nézem őt. Mert ő felémfordulva, én meg tükörből. Mivel olyan sötétre festettem a szemgödörömet, mint Pris a *Blade Runner*ben, neki nagyobb kihívás. Leadnék neki egy hátsódvari showt az ablakból, és a tükörből nézném, ahogy kiveri? Nem rossz kezdés hajtós pénteknek. Csepregi észrevette, ahogy a nő seggét rázva sminkel, és a tükörből őt figyeli. Morfondírozott, milyen szögből láthatja, önkéntelenül is előnyösebb profilját próbálta előhalászni. Ez a picca nekem táncol. Elővett egy vibrátort, és dévajul óvszert húzott rá. Bekapcsolta és leszopta. Órjító málnaíz. Most ez tényleg arra számít, hogy kiverem neki, mielőtt lemennék a Batschkappba Kastrierte Philosophen-koncertre? Meghülyült?

Kicsit olyan volt a mozgása, mintha túl sokat nézte volna a Jane Fonda fitness-videót. Érdekes, hogy nem vetkőzik, és nem néz ide csak tükörből. Piros forróadrágon, melltartó nélkül viselt fehér topon keresztül fogdossa magát, piros a hajpántja is, innen nézve frottír, vajon a lábán mi lehet, fehér magasszárú Adidas? Három fekete csikkal? Vagy igény szerinti pirossal? A pirosak egyébként beolvadtak innen nézve a szoba vörösébe, mely mélyebb vörös volt, mint a piros kiegészítők, a falak, de még a mennyezet is mélyvörös volt, sőt, mintha egy hengerpárna vagy kanapékarfa is látszott volna, ugyanaz a szín, ugyanaz az árnyalat, stílusban tartva, erőnyesen. Munkaetika.

Ki lehet a suhanc? Huszonöt éves posztpunk, Alexander lakásában lakik, Alexander jó fiú, néha, ha kiakasztja a festő csaja, átjön egy-két numerára, mint ahogy valószínűleg a többi házba is megy a környéken, a Taunus- és a Kaiserstrassén. Perdita Durango – suttogetta egyszer a fülembé, meg még azt is, hogy valami magyar nyikhaj jön hozzá pár hétre, nem lehetett megúszni, komplikált családi viszonyok, eleget kell tennie a kérésnek. Meg még azt is suttogetta, hogy ne féljek, mire Karl Marx Stadtból megint Chemnitz lesz, már nem leszek kurva. Nem tudom. Mindenesre ide a Plattensee mellől hozott el a karlsruhei strici, az átalakított minibuszában úgy el tudott rakni, hogy a magyar határőröknek eszükbe nem jutott keresni a jugó határon, és aztán már csak úszni kellett egy nagyot Koperből a trieszti öbölben.

Mikor Csepregi jóval éjjel után a pályaudvar felől jött haza a Batschkappból a Kastrierte Philosophen lemezbemutató (*Love Factory*) koncertjéről, amin Caspar Brötzmann Massaker is fellépett vendégelőadóként, és megcsilantotta E-gitáros tehetségét néhány hendrixes futammal, az Elbestrasse sarkán látta meg a szomszédcsajt, aki késő délután az ablakból incselkedett vele: úgy nézett ki, mint Uli Edel filmjében (*Letzte Ausfahrt Brooklyn*) a Jennifer Jason Leigh által megszemélyesített Tralala, mikor megerőszkolta az egész sztrájkorség: szét volt baszva. Igaz, ezt aktuálisan nem gondolhatta, mert az egy négy évvel későbbi film, 89-es.

Talán ő volt ott húsz évvel később az újlípótvárosi házban. Talán tényleg keletnémet volt, egy régi információ alapján várta Horn Gyulát, aki ekkor már rég a Remetehegyen lakott, ő csak várt, várt két szatyor lejárt szavatosságú csehszlovák Semtexszel, hátha ő lehet az első NDK-ás *sahidka*, aki felrobbant egy felelőt. *Hubert Selby forever!*